

Opponensi vélemény Palágyi Barbara Fotonház,- fotómúzeum és műterem
címet viselő diplomatervéhez

Magyarország jónéhány nagyszerű fotóművészt adott a világnak, a fotográfia mégis érdemtelenül mostohán kezelt műfaj hazánkban, valóban megérdemelne egy önálló fotóművészeti központot és múzeumot. Palágyi Barbara ezt felismerve választott témát diplomatervének és a helyszínt Budapesten az Eprekertben találta meg, ahol funkcionálisan kapcsolódik az ott folyó művészeti oktatáshoz.

Koncepcióját ellentétpárookra alapozta, a sötét és napfényműterem inspirálta épület- és funkciótagolásra, oly módon, hogy a múzeumi és kiállítótermeket a térszín alatt helyezte el, a műtermet egy markáns épülettömegben a térszint felett. Ez nemcsak nagyon szép gondolat, hanem azért is jó, mert a kertben úszó épületet eredményezett, amely az adott környezetben az egyetlen helyes döntés. Barbara a fényt építőelemként használja. A természetes és a mesterséges fény játékára építi a belső tereket, amelyekre nagyon szép megoldásokat hoz tervében.

A másik ellentétpárt a régi és az új együttesében keresi. A későbarokk kálvária gazdagon tagolt hengeres épülettömege és a hasáb alakú féligáteresztő burkolatú, sima felületű új épület izgalmasan feszültségteli kompozíciót eredményez. Ennek ellenére számomra a terv egyetlen vitatható eleme a bejáratnak a kálváriában való elhelyezése, amelynek utólagos alapincézése igencsak nagy ár azért, hogy a látogatókat egy csigalépcsőn át vezesse le a kiállítási terekbe.

Külön kiemelem a terv előadásmódját. Ez az inverz megjelenítés is a fotográfiát juttatja eszembe, amikor egyetemista koromban, még a digitalizáció kora előtt, úgy állítottunk elő hasonló rajzokat, hogy a pauszokat dokubróra helyezve megvilágítottuk és előhívtuk.

Barbara terve összességében átgondolt, szellemes koncepció, elegánsan előadva, a tervet elfogadásra javaslom a bizottság figyelmébe.

Pelényi Margit

építész

Pécs, 2018. 06. 27.

